06/05/2020

Беседа Преподобног Јустина Ћелијског на дан Светог Великомученика Георгија у манастиру Ћелије

На дан када СПЦ молитвено слави Светог Великомученика и Победоносца Георгија, 6. маја 2020. године, преносимо вам надахнуту беседу Преподобног Јустина Ћелијског коју је у манастиру Ћелије произнео на дан Светог Великомученика Георгија – Ђурђевдан 1974. године.
Христос воскресе! Ваистину воскресе!

Младић побеђује суровог цара Диоклецијана, свемоћног цара. Чиме га побеђује? Не оружјем, него мученишТвом. Он је својим мученишТвом показао и доказао да је Христос заиста васкрсао и да је заиста Вечна Истина у Њему,

Вечна Правда у Њему, Вечна Љубав у Њему. Цар је гонио све хришћане. Свети Георгије је тражио Сенат римски и пред њим бранио ту страшну истину. Свети Георгије је био војник, војвода.

Двадесетих година је био, и одликовао се својим јунаштвом. Зато га је цар наградио тако младог тим чином. Није био у сагласности са Сенатом, и рекао: Ти гониш невине људе, гониш истину! Цар се запрепастио! Како може млад војвода да то мени каже, у очи да каже? Откуда то теби, Георгије? – Отуда што Христос јесте Истина, Вечна Истина. И ја сам Хришћанин. – Цар је наредио да му се одмах суди и да га погубе. Метнули су га на точак страшан и ужасан, а доле су били клинци. Месо се раздвајало, тако да су само кости остале. Георгије није јаукнуо, него се у себи молио Господу да му Он помогне да издржи муке.

И тад, јави се Анђео Господњи, заустави точак и скиде га са точка и даде му тело. Цар Диоклецијан се запрепасти, али у свом безумљу није хтео да се поклони том страшном чуду, том необичном сведочанству. Јер, шта је то показало? Показало је то да је заиста Христос васкрсао из мртвих, да је само Он Истинити Бог над свима бићима и над свима световима, да ето, Он као Свемоћни Бог, чини то чудо какво ниједан човек не може учинити.

Свети Георгије је посведочио и био велики сведок. Великомученик, каже се, Велики Сведок, Мартир. Великомученик, то јест Велики Сведок – чега? Васкрсења Христовог! Јединог Истинитог Бога Господа Исуса Христа.

Но цар у јарости својој нареди да и даље муче Светог Георгија. Тадашњи врачари предлажу цару да се Георгију да најстрашнији отров, за тог великог непријатеља Римске царевине. Цар допусти врачару са најстрашнијим отровима, и рече: Ово је нешто најјаче, ово ће њега савладати. – Свети Георгије се прекрсти и помоли се Господу, и попи први отров, и ништа му не би. Тада врачар даде други страшни отров, и рече: Ако овај отров не отрује Георгија, ја ћу постати хришћанин. Попио је Свети Георгије страшни отров, и није му било ништа.

А врачар паде пред ноге Светитељу и поверова у Христа. Бесан цар нареди да се Свети Георгије баци у живи креч. Три дана провео је у јами живог негашеног креча. И трећега дана безумни цар нареди да изваде леш Светог Георгија.

Кад су откопали креч, Светог Георгија нађоше живог. Тада цар није знао шта да ради, и нареди да га и даље муче.

Један од слуга рече: Царе, ови хришћани уче да њихов Христос васкрсава мртве. Ево, у близини је један гроб, нека докаже истинитост своје вере. – Цар нареди Светом Георгију. Он, помоливши се у себи Господу, рече: Господе мој, ако је воља твоје учинићу то! И одоше на гроб. И Свети Георгије се молио Господу да покаже незнабошцима ту силу Своју, ту истину Своју. И викну мртваца из гроба. Дигну се мртвац и оживе. Цар и даље остаде љут и бесан на Светог Георгија, а његова жена, царица Александра, изрече да је хришћанка.

И кад цар је послао Светог Георгија на погубљење да му одсеку главу, и њу су послали. И молила се Господу Христу за њега. То је Света Мученица Александра. Пошто Свети Георгије учини то велико чудо, цар је видео да нема значаја да га погуби. Нареди да му главу одсеку.

Шта је Свети Георгије показао тиме? Показао је да је заиста Господ Христос васкрсао. То није ништа друго до сведочанство о Васкрсењу мртвих. Господ Христос је васкрсао и тиме показао – шта? Показао је да је заиста јачи од смрти, најстрашније немани и највећег непријатеља рода људског.

Он је први роду људском дао праву радост. Како је Свети Георгије победио? Ето, победио је трпећи и страдајући за Господа Христа. Опет је посведочио велику Божанску Истину Благовести Спаситељеве: да Његови следбеници као овце иду међу вукове. „Шаљем вас као овце међу вукове. Мртве васкрсавајте, болесне исцељујте, све трпите за име Моје“ (Мт. 10, 16; 10, 8). Заиста, ево Сведока који сведочи да подносити страдања и Крст Господа Христа није тешко.

Један је Мученик рекао цару Диоклецијену, који погубљује двадесет хиљада хришћана, и наређује да сваког погубе мачем ако не престане веровати у Христа, то је био Свети Мученик Гликерије: Ми се не бојимо смрти, ми побеђујемо када нас убијате за Господа Христа. – А други Светитељ, Григорије Ниски, изјавио је и писао гонитељима хришћана: Нама је сигурна победа. Ми ћемо сигурно победити вас кроз смрт за Господа Христа. Јер ми не можемо да се боримо са вама непријатељима, али ето, Господ Христос се бори за нас, кроз наше страдање. – Таква је дивна реч и скоро немогуће… (Нејасно пар речи на траци. – Прим. препис.) Не носе никакво оружје, ништа што би могли употребити као оружје. Само трпљењем спасавају душу своју

(Лк. 21,19). Не боје се они који су с вером. Бој се онога што убија људскост. (Беседа недовршена, крај траке. – Прим. препис.)

1974. године у манастиру Ћелије
radioglas.rs